

O B S A H

Uvedení,

v němž pisatel vykládá, proč začal vypisovat svá dobrodružství a jak k tomu přispěl bakalář Václav Donát.

7

DOBRODRUŽSTVÍ JANA KORNELA NA SOUŠI

Kapitola 1

která vypravuje, jak byl Jan Kornel sebrán na vojnu, a o starém mušketýru Matouši Pětiokém.

19

Kapitola 2

ve které mušketýr Matouš Pětioký vzpomíná, jak se jako nově naverbovaný soldát zúčastnil památné bitvy u Prahy roku 1620 na Bílé hoře.

35

Kapitola 3

v níž Jan Kornel se svými druhy táhne k Sázavě a vyslechne vyprávění písáře Kryštůfka o ztracené lásce.

47

Kapitola 4

která šťastně začíná na soběslavském náměstí a špatně končí ve sklepě.

57

Kapitola 5

kde se líčí, jak Jan Kornel hrál v kostky o svůj život

65

Kapitola 6

která vypráví, jak se Jan Kornel po prvé dostal do bitvy.

73

Kapitola 7

v které se Jan Kornel setká po druhé s lajtnantem Tajflem
a kde se spolu se svými druhy stane desertérem.

85

Kapitola 8

kde se mluví o hvězdách a kde erfurtský pasíř vypravuje,
jak vyvázl se svou ženou z dobytého města.

95

Kapitola 9

v níž se vypravuje, jak si paní Apolena dala předčítat
Janem Kornelem, co napsal, i co k tomu řekla; taktéž
je tu vylíčena příhoda s lakotním mnichem Františkánem.

109

Kapitola 10

kde císařští zběhové padnou do zajetí a znova se stanou
vojáky, jenže zcela zvláštního vojska.

117

Kapitola 11

která líčí, jak sedláci dobyli kláštera v lese a jak potom
byli obklíčeni vojskem.

125

Kapitola 12

kde dojde k dvěma podivuhodným setkáním a k stejně
podivuhodnému hovoru a kdy se ozve jedno z nejzárač-
nějších slov lidské řeči.

137

Kapitola 13

kde Jan Kornel provází muže, který se mu zalíbí a s nímž
pak hovoří o věcech, na které už nikdy nezapomene.

147

Kapitola 14

kde se vypravuje, jak přišel Jan Kornel o dva své kama-
rády, jak se po třetí a naposled setkal s lajtnantem Tajflem
a jak to skončilo.

159

D O B R O D R U Ž S T V Í J A N A K O R N E L A N A M O Ř I

Kapitola 1

v níž se Jan Kornel dostane s Kryštúfkem na galeje a stane se svědkem příhody, která ho poučí o tom, kdo mu nadále bude vládnout.

171

Kapitola 2

která ukazuje, že nekonečná řada všedních dnů může být nekonečně nevšední, kdy se nemusí nic zvláštního stát, aby se přece mnoho dělo.

185

Kapitola 3

která líčí, jak Kornel s Kryštúfkem vyjeli s galerou na moře, co vše na ní zažili a kterým způsobem jí opustili, i když nakonec zůstali na její palubě.

197

Kapitola 4

kde Kornel pluje se svými druhy jisté smrti vstříc, čemuž v poslední chvíli zabránil šťastná náhoda; přesto však vidí Francouz Jacques budoucnost černě.

209

Kapitola 5

v níž Jan Kornel spatří Santo Domingo a dozví se mnoho překvapivého o životě v Novém světě.

221

Kapitola 6

kde se mluví nejdříve o pěstování tabáku, což později ustoupí starostem jiným, naléhavějším.

233

Kapitola 7

v níž Jan Kornel opustí se svými druhy plantáž, když se předtím rozloučili s plantážníkem, a v níž se setkají s bukanýry i mnoho jiného pamětihoného zažijí.

245

Kapitola 8

která vypravuje, jak Kornel přišel o přítele a o ruku téměř
 najednou a jak se svými druhy opustil Espaňolu.

257

Kapitola 9

která začíná příběhem slavného piráta François Lolonoise
 a v níž se dále líčí, jak byli Jan Kornel a jeho druhowé
 přijati na pirátské lodi.

269

Kapitola 10

seznamuje čtenáře s životem na pirátské lodi a s podivným
 člověkem, lodním velitelem Louisem du Puis; konečně vy-
 práví o tom, jak by bylo Kornela málem zabito dělo, aniž
 vystřelilo.

281

Kapitola 11

která líčí, jak piráti dobyli Maracaiba.

293

Kapitola 12

jež je zcela krátká, ačkoli mluví o poslední dlouhé pouti
 Jana Kornela, a to ze Západní Indie až do Mlčechvost.

305

Uzavření

jímž se Jan Kornel loučí se čtenáři i se svým dílem.

313